

POCZUWAĆ (1) *vb impf*

o jasne.

praes 1 sg poczuwam. ◊ [*imp* 1 pl poczuwamy. ◊ 2 pl poczuwajcie.]

Sł stp brak, Cn s.v. przeczucam co, Linde XVIII w. s.v. poczuć.

1. *Przeczucawć, przewidywacć; praesentire Mącz, Cn; olfacere, praecipere, praesciscere, praecognoscere, praedivinare, praenoscere, praesagire, praescire, praespecularh prospicere, sentire, videre Cn: Praesentio, Naprzód álbo pirwey niż kto poczuwam/ przebaczam. Mącz 383c.*

2. [*Zdawacć sobie sprawę, rozumieć, stwierdzacć [w kim, w czym]:*

poczucawć co: O ktorey woynie iefli Páweł święty czuł/ mowiacć: Poczuwam ia inízy Zakon w ciele fwoim GilPos [92]. Cf Zwrot.

Ze zdaniem dopełnieniowym: To/ práwi/ w was poczuwajcie coćcie theż uználi w Pánu Iezufie GilPos A5v.

Zwrot: »[co] w sobie poczuwacć«: niegodność dárow Páńfkich w łobie [...] poczuwaymy GilPos 162.]

Synonimy: 2. doświadczacć, doznawacć, obaczacć.

Formacje współrdzenne cf CZUĆ.

AW,(MM)